

. . . if as a lad grows older
 The troubles he bears are more,
 He carries his griefs on a shoulder
 That handselled them long before. (L).

En de dood — is niets. Niet bang zijn!
 Oh never fear, man, nought's to dread,
 Look not left nor right:
 In all the endless road you tread
 There's nothing but the night. (LX).

Housman, professor of Latin, biedt ons dezelfde troost als Lucretius.

Hij heeft echter nog iets „up his sleeve". We leven niet voor niets in het tijdperk van vaccine en serum. Klaagt men over 'n ziekelijk element in z'n bundel, Housman zegt, dat dit ziekelijke misschien zeer bevorderlijk zal zijn voor 's lezers gezondheid: Denk 'ns aan Mithridates. Die nam ook vergif in, bij kleine beetjes, maakte zich zodoende immuun, en kon ten laatste niet meer dood! (LXII). Zo ook met mijn verzen: ze wekken aandoeningen, meestal onbehaaglijke aandoeningen; ze spreken vaak over de nietigheid des levens en de zekerheid des doods. Welnu, langzamerhand raken m'n lezers in die gevoels- en gedachtesfeer zo zeer thuis, dat, wanneer hunzelf in 't werkelijke leven iets zeer pijnliks gebeurt, de aandoening hun bekend voorkomt, en de persoon gelaten z'n weg kan blijven vervolgen. Want het is niet de hevigheid van de schok die dodelijk is, maar 't onvoorbereid-zijn van wie de schok treft. — Vernuftig gevonden.

En hiermede zeggen wij *A Shropshire Lad* vaarwel. We hadden meer kunnen aanstippen, de diktie, die al wijst op wat met Gibson en Masefield tot volle bloei zou komen: het besef dat dichtertaal veredelde, desnoods onveredelde, maar steeds hartstochtelijk vibrerende spreektaal is, en geen schrijftaal-op-stelten; alsook 't imperialisme, dat zich bij hem vertoont vóór hij van Kipling kan hebben geweten; verder Housmans voorliefde voor simpele, oude versvormen, met korte, maar nooit onbeduidende regels. Maar de ruimte, die *Neophilologus* tot zijn beschikking heeft, is nu eenmaal beperkt.

Zaandam.

WILLEM VAN DOORN.

VARIA.

LES PRÉCIEUSES DANS CHARLES D'ORLÉANS.

Rondeau 105.

Aussi bien laides que belles	Contrefont les dangereuses.
Contrefont les dangereuses	Les vieilles font les nouvelles
Et souvent les <i>précieuses</i> ;	En parolles gracieuses
En ont les manières telles.	Et accointances joyeuses;
Pareillement les pucelles	C'est la condicion d'elles,
Deviennent tantost honteuses;	Aussi bien laides que belles.
Aussi bien laides que belles	

Poésies complètes de Charles d'Orléans, revues sur les ms
 avec Préface, notes et glossaire par Charles d'Héricault,
 Tome I. E. Flammarion, Paris, 1896.

Den Haag.

A. S.